

בית משפט השלום בחיפה

19 מרץ 2009

ת"פ 2917-08-08 מדינת ישראל נ'
רוטמן

בפני כב' הסגנית נשיא רחל חוזה

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמואל רוטמן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד טל עופר
הנאשם – בעצמו
ב"כ הנאשם – עו"ד רוני קליין

פרוטוקול

פסק דין

הכרעת דין

הנאשם, חוקר פרטי במקצועו, הועמד לדין בגין ביצוע העבירה של שידול להוצאת מסמך ממשמורת, לפי סעיפים 267(ב) + 30 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 וכן העבירות של שידול לפגיעה בפרטיות ושידול להפרת חובת סודיות, לפי סעיפים 2+5(7)(9)+16 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 וסעיף 360 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977.

כנטען בכתב האישום, במסגרת עבודתו, בשנת 2004, במספר הזדמנויות שונות, פנה הנאשם לחברו, עובד במוסד לביטוח לאומי ובעל גישה למאגרי מידע סודיים המצויים במחשב הביטוח הלאומי וביקש ממנו שיעביר לידיו מידע הקשור לעניינים בהם טיפל כחוקר, שכלל פרטים אישיים של אנשים אותם ביקש הנאשם לבדוק במסגרת עיסוקו ועל מנת לקדם את חקירותיו הפרטיות. עקב בקשותיו, קיבל הנאשם לידיו מידי חברו, במספר הזדמנויות שונות, מידע ממסוף מחשב הביטוח הלאומי.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ובעבירות המיוחסות לו.

טרם הרשעתו, עתר ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן ואודותיו, אשר יבחן בין היתר את שאלת אי הרשעתו בדין. המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם עקב הודאתו וטענה כי תעתור למאסר בפועל.

בית משפט השלום בחיפה

19 מרץ 2009

ת"פ 2917-08-08 מדינת ישראל נ'
רוטמן

נעניתי לבקשת ב"כ הנאשם והנאשם הופנה לשירות המבחן.
שירות המבחן המליץ בתסקירו להמנע מהרשעת הנאשם בדין, להעמידו בפיקוח של שירות המבחן
למשך שנה ולהטיל עליו עבודות של"צ.

בישיבת בית המשפט מיום 5.3.09 חל עירוב מסוים בטענות ב"כ הצדדים כאשר בפני בית המשפט
באו אף טיעונים לענין העונש וזאת עוד בטרם ניתנה הכרעת הדין אך בשלב זה אראה בהם משום
נימוקים נוספים לביסוס טענות הצדדים לענין הרשעת הנאשם או אי הרשעתו.

במסגרת טיעוניו, טען ב"כ המאשימה כי לא מתקיימים הקריטריונים שנקבעו בפסיקה המאפשרים
להמנע מהרשעתו של הנאשם.

לטענתו, יש להעדיף את האינטרס הציבורי שבהרשעת הנאשם וזאת בשל חומרת העבירות, שעניינן
פגיעה בפרטיות והקושי הרב בגילויין של עבירות מחשב הנעברות בקלות יחסית. כל אלה מחייבים,
לטענתו, כי לכל הפחות ידבוק בעבריו אות הקלון שבהרשעה וזאת חרף מסקנת שירות המבחן
באשר לפגיעה הצפויה בנאשם.

עוד טען ב"כ המאשימה כי הנאשם, בהיותו איש משטרה לשעבר, בחר לעבור את העבירות במודע
ובמספר הזדמנויות שונות בשל שיקולים כלכליים ואין לו אלא להלין על עצמו.

באשר לעונש הראוי, טען ב"כ המאשימה כי יש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל של ממש,
מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות, לפגיעה שנגרמה לציבור כתוצאה מהעברת המידע הסודי
לגורמים אחרים ולקושי הרב בגילויין של עבירות מחשב המחייב הרתעת הציבור ע"י ענישה
מחמירה.

לטענת ב"כ המאשימה, האינטרס הציבורי שבענישה הולמת צריך לגבור על נסיבותיו האישיות של
הנאשם. על אף עברו הנקי, לא ניתן לראות במעשיו משום מעידה חד פעמית, בשל ריבויין והעובדה כי
נעברו בשיקול דעת.

בית משפט השלום בחיפה

19 מרץ 2009

ת"פ 2917-08-08 מדינת ישראל נ'
רוטמן

מאידך, טען ב"כ הנאשם כי העבירות נמצאות ברף הנמוך של חומרת עבירות אלה, שכן הנאשם לא פנה מיוזמתו לאחר, עובד המוסד לביטוח לאומי, אלא שמוסר המידע הוא זה שהציע לו את עזרתו והנאשם עשה בה שימוש במשורה. לטענתו, בבסיס הקשר עמדה אך החברות ארוכת שנים בין השניים, לא שולמו כל כספים עבור המידע, הנאשם לא סחר במידע ולא העבירו הלאה לגורמים אחרים.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם נקלע לכשל המובנה הקיים בפני חוקרים פרטיים, שאין להם כל כלי עבודה או דרך חוקית לקבלת מידע עבור לקוחותיהם, הכוללים אף גופים גדולים כמו בנקים וזהו בבחינת סוד הידוע לכל הרשויות. לתימוכין בעמדתו באשר לכשלים מובנים אלה, הפנה להצעת חוק חוקרים פרטיים, תשס"ד-2004, אשר הוגשה וסומנה נ/2.

לטענת ב"כ הנאשם, מתקיימים בענייננו הקריטריונים לאי הרשעת הנאשם וזאת בעיקר בשל העובדה כי הרשעתו תהווה פגיעה חמורה ובלתי הפיכה בנאשם אשר ימצא עצמו ללא כל מקור פרנסה, הואיל והרשעתו תביא לשלילת רשיונו לעבוד כחוקר פרטי. לטענתו, הנאשם בן 59, אינו בעל כל הכשרה אחרת מלבד מקצועו כחוקר פרטי. הנאשם, שהיה בעברו איש משטרה, פרש פרישה מוקדמת מהמשטרה, אינו זכאי לפנסיה, הינו מתגורר בשכירות ואינו בעל רכוש.

לכך יש להוסיף את מצבו הרפואי, שימנע ממנו אפשרויות תעסוקה אחרות במידה וישלל רשיונו. לבית המשפט הוגשה תעודה רפואית נ/1 הימנה עולה כי הנאשם סובל ממחלות שונות, ביניהן מחלת לב ואסתמה.

עוד הפנה להודאתו בהזדמנות הראשונה, ללקיחת האחריות המלאה, לעובדה כי מדובר במעידה חד פעמית בחייו המקצועיים ולחלוף הזמן של 5 שנים מאז ביצוע העבירות, כאשר כתב האישום הוגש כ- 4 שנים לאחר האירוע והיה בכך משום עינוי דין לנאשם.

לבסוף ביקש כי בית המשפט יקבל את המלצת שירות המבחן וימנע מהרשעת הנאשם. כן הגיש פסיקה לתימוכין בעמדתו.

הנאשם עצמו הצטרף לבקשת בא כוחו והביע צער וחרטה בפני בית המשפט על המעשים.

בית משפט השלום בחיפה

19 מרץ 2009

ת"פ 2917-08-08 מדינת ישראל נ'
רוטמן

1 כבר נקבע לא אחת כי בית המשפט יעשה שימוש זהיר ביותר ב"אי הרשעה" וכי הליך זה ינקט אך
2 במקרים יוצאי דופן ביותר, כאשר עצם ההרשעה תהווה "מכת מוות" לנאשם ולא תעמוד בכל
3 פרופורציה והתאמה לנסיבות האישיות של הנאשם ולמהות העבירה בה הורשע.

4
5 בע"פ (י-ם) 248/93, **גפן נ' מדינת ישראל**, פס"מ תשנ"ה חלק 1 עמ' 148, בו ניתנו תסקירים חיוביים
6 אודות שני מערערים, סטודנטים, שהורשעו בעבירות של זיוף, נאמר על ידי ביהמ"ש כי:

7
8 **"הכלל הוא שנאשם בוגר שנמצא אשם בדיון יש להרשיעו. אי הרשעה היא צעד חריג**
9 **אשר כדי להשתמש בו יש צורך בטעמים מיוחדים במינם המבדילים את הנאשם שבו**
10 **מנאשמים אחרים שעברו עבירות דומות".**

11
12 בע"פ 2083/96, **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, הדן בעניין אי הרשעה, נקבעו קריטריונים להפעלת
13 הסמכות להטלת שירות לציבור ללא הרשעה על פי סעיף 71 א (ב) לחוק.

14
15 על פי פסק דין זה, הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: ראשית, ההרשעה עשויה
16 ועלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה
17 המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים כגון הצורך בהרתעת
18 הרבים, מדיניות ענישה אחידה, מהותה של העבירה והוקעת מעשה העבירה.

19
20 כן הובאו שם שיקולים נוספים לעניין ביטול הרשעה, כגון:
21 האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם, מהי חומרת העבירה והנסיבות בהן בוצעה,
22 מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד, מידת הפגיעה של העבירה
23 באחרים, הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות, האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס
24 של התנהגות כרונית או המדובר בהתנהגות מקרית, יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא
25 אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה, משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם
26 והשפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.

27
28
29
30
31
32

בית משפט השלום בחיפה

19 מרץ 2009

ת"פ 9262/03-08-08-2017 מדינת ישראל נ'
רוטמן

בע"פ 9262/03 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2004(2), 644, סוכמה ההלכה בפסק דינה של כב' השופטת ד' בייניש בקובעה כי:

"על דרך הכלל, משנמצא כי נאשם בגיר ביצע עבירה, מתחייב כי ההליך הפלילי כנגדו ימוצה בדרך של הרשעתו וענישתו, כחלק מהליך אכיפת חוק שוויוני וכחלק מאינטרס ההרתעה. אמנם, סעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 וכן סעיף 71א(ב) לחוק העונשין מסמיכים את בית-המשפט ליתן צו מבחן או צו שירות לתועלת לציבור, תוך הימנעות מהרשעה. עם זאת, הלכה פסוקה היא כי הימנעות מהרשעה של נאשם בגיר אשר נקבע כי ביצע עבירה, מהווה חריג שיופעל "רק בנסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר..." ... ככלל, יימנע בית-המשפט מהרשעתו של נאשם בגיר רק במקרים נדירים בהם ההרשעה צפויה להסב לנאשם נזק רב תוך פגיעה חמורה בסיכויי שיקומו, וכאשר טיב העבירה וחומרתה מאפשרים לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים; ובלשונו של הנשיא שמגר: כאשר "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" ... ודוק, בית-המשפט יתחשב בנסיבותיו האישיות של העברין ובסיכויי שיקומו במסגרת מכלול השיקולים הרלוונטיים לגזירת עונשו; עם זאת, על דרך הכלל, לא יימנע בית-המשפט מהרשעת הנאשם הבגיר אם הוכח כי ביצע את העבירה".

לקביעת, מכלול הנסיבות בתיק מלמד כי לא מתקיימים הקריטריונים לאי הרשעה.

העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות. מדובר במעשים שמהותם פגיעה בפרטיות הפרט ואלה התבצעו בצורה מאורגנת, במשך תקופה ארוכה ויש בהם פוטנציאל של ממש לפגיעה בפרטיותם של אנשים רבים ולפגיעה באמון שהציבור רוכש למוסדות ציבוריים כמו המוסד לביטוח לאומי.

הנאשם, שהיה חוקר פרטי עצמאי, פנה לחברו, עובד המל"ל, מתוך מטרה להשיג בדרך קלה, בלתי חוקית, מידע אישי על אנשים אשר יסייע לו לטיפול בענייני לקוחותיו, וזאת גם אם, לטענתו, אותו חבר פתח בפניו את האפשרות לעשות כן.

בית משפט השלום בחיפה

19 מרץ 2009

ת"פ 2917-08-08 מדינת ישראל נ'
רוטמן

1
2 ריבוי המעשים והתמשכותם לאורך פרק זמן מעידים כי אין מדובר במעידה חד פעמית ומלמדים אף
3 על שיקול הדעת בו הם נעשו, כאשר מן הנתונים שבאו בפני עולה כי הנאשם הינו בעל נסיון חיים
4 ואיש משטרה בעברו אשר אמור להיות מודע היטב לגבולות המותר והאסור.
5 מתסקיר שירות המבחן וכן מדברי הנאשם עצמו עולה כי היה מודע לפליליות מעשיו אלא שרק,
6 כעת, לאחר ביצועו, הוא מכה על חטא.

7
8 באשר לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום, אכן עבר פרק זמן די ארוך של כ-4
9 שנים. אולם, השיקול של חלוף הזמן הינו אחד מיני רבים ונסוג, בענייננו, מפני האינטרס הציבורי
10 שבהרשעת נאשמים בעבירות חמורות כגון אלה שבענייננו.

11
12 אינני נכונה לקבל את המלצת שירות המבחן כאשר זו בוחנת תחום צר ואילו עניינה של הכרעת הדין
13 הינו רחב יותר ומשקף אינטרס ציבורי המתקיים בענייננו.

14
15 הנני נכונה לקבל את עמדת ב"כ הנאשם כי הרשעה בדין תביא לשלילת רשיונו לעסוק כחוקר פרטי
16 ואף תביא לפגיעה באפשרויות התעסוקה של הנאשם.

17
18 עם זאת, גם אם ההרשעה אכן תפגע בנאשם במידה משמעותית, הרי שחומרת העבירות והעובדה כי
19 מעשיו, כמפורט לעיל, הינם בליבת מקצועו ותחום עיסוקו של הנאשם כחוקר, מחייבת כי הנאשם
20 יורשע בדינו.

21
22 לקביעתי, באיזון הראוי שבין האינטרס הציבורי המתחייב מחומרת המעשים, אל מול הפגיעה
23 הצפויה לנאשם באם יורשע בדינו, נוטה כף המאזניים לטובת האינטרס הציבורי.

24
25
26
27
28
29
30
31
32

בית משפט השלום בחיפה

19 מרץ 2009

ת"פ 2917-08-08 מדינת ישראל נ'
רוטמן

אשר על כן, הנני מרשיעה את הנאשם בעבירה של שידול להוצאת מסמך ממשמורת, לפי סעיפים 267(ב) + 30 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ובעבירות של שידול לפגיעה בפרטיות ושידול להפרת חובת סודיות, לפי סעיפים 2+5(7)(9)+16 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 וסעיף 30 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום כ"ג אדר תשס"ט, 19/03/2009 במעמד הנוכחים.

רחל חוזה, סגנית נשיא

התובע טוען לעונש:

חוזרים על הטיעונים שטענו בישיבה הקודמת.

ב"כ הנאשם טוען לעונש:

חוזר על הטיעונים והראיות שהובאו בפני בית המשפט.

החלטה

הנני דוחה למתן גזר דין ליום 23.4.09 בשעה 10.00.

ניתנה והודעה היום כ"ג אדר תשס"ט, 19/03/2009 במעמד הנוכחים.

רחל חוזה, סגנית נשיא

בית משפט השלום בחיפה

19 מרץ 2009

**ת"פ 2917-08-08 מדינת ישראל נ'
רוטמן**

1

הוקלד על ידי: פנינה ברבי